

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSÀ DE LA SELVA

NUM. 38 - ABRIL DEL 1980

Heribert Barrera
President del Parlament

Jordi Pujol
President de la Generalitat
de Catalunya

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col·lectives, auto - ràdios

J FRIGOLA
JORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanin pressupostos sense compromís

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

«Si no hay unidad no habrá autonomía» (Josep Tarradellas)

El president participó en una rueda de prensa televisada

«Pido al pueblo de Cataluña que la confianza que me ha dado a mí la otorgue también al futuro president de la Generalitat», manifestó el president de la Generalitat de Catalunya, honorable Josep Tarradellas, en un programa especial de Radio Televisión Española con motivo de la festividad de Sant Jordi, patrón de Cataluña.

Intervinieron en la emisión, que presentó Joan Armengol, los directores de «La Vanguardia», Horacio Sáenz Guerrero; de «Avui», Jordi Maluquer, y de Radio Juventud, José Luis Surroca.

El president Tarradellas añadió: «Cuando llegué a Cataluña dije «ja soc aquí». Ahora digo: «Aquí me tendréis hasta que me llegue la hora de la muerte. Y siempre, mientras tenga un soplo de vida, expresaré a todos los ciudadanos el agradecimiento por la confianza que me han dado y siempre pensaré que nunca he hecho lo bastante por esta Cataluña que tanto amo.»

Al ser preguntado acerca del consejo que daría a Pujol, su posible sucesor en la Generalitat, Tarradellas dijo: «A mi edad es un error dar consejos,

ya que todos te escuchan, pero nadie te hace caso». Pero ante la insistencia, añadió: «Le daría el consejo de la humildad. En política triunfa el hombre que sabe comprender las cosas. Hay que hacer cada noche la autocrítica y ver lo que se ha hecho mal, y recordar que la política es dura.»

«Ahora puede ser la primera ocasión en que en Cataluña no haya unidad. Tanto Prat de la Riba como Maciá, Companys y Tarradellas han mantenido esta unidad», continuó el presidente, y «hemos tenido la suerte de que todos los partidos han estado en el poder. Deseo que un gobierno monocolor pueda hacer lo mismo que un gobierno de unidad, pero es difícil. Deseo al nuevo presidente que pueda lograrlo». Tarradellas recordó también que tardó dos meses

en la formación de Gobierno para conseguir llegar a esta unidad.

«Si no hay unidad no habrá autonomía», dijo en otro momento Josep Tarradellas. «Faltan todavía años para que el pueblo de Cataluña se dé cuenta de que tiene verdadero autogobierno», afirmó Josep Tarradellas. «Nosotros creemos que ya somos autónomos, pero no es así. No hay ningún partido que sea catalán, sino todos dependen de alguna forma del Estado. Podemos tardar quizás diez años para tener esta verdadera autonomía. Lo que no debemos perder es la confianza de lo que tendremos, tardemos cinco o diez años.»

«Si la Generalitat no dispone de las Diputaciones y de los Gobiernos Civiles será muy difícil ir adelante», dijo refiriéndose al retraso de los trasposos de las Diputaciones. Y añadió: «Las Diputaciones tardarán mucho tiempo en pasar a la Generalitat. No pasarán antes de la aprobación de la nueva Ley de Régimen Local.»

El presidente precisó: «No quiero criticar a nadie ni incitar el pesimismo, pero no sé mentir. Cuando se constituyó el Gobierno de la Generalitat yo propuse que los presidentes de dichas Corporaciones entraran a formar parte del Consell Executiu, pero esto no fue aceptado.»

SUMARI

Col·lectiu de Redacció format per les Associacions de Veïns de Caldes de Malavella i de Cassà de la Selva.

Edita:

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA i CASSÀ DE LA SELVA

Imprimeix:

Gràfiques Duch / Cassà

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col·laboradors, ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

EDITORIAL

Per fi! Ja tenim Parlament a Catalunya! Per uns, aquest fet representa una reimplantació; per altres —els joves— és una nova experiència. De totes maneres, encara no ens podem posar a repicar campanes. Amb l'elecció del Parlament ha quedat format un motlle d'autogovern. Falta, però, donar-li contingut per a poder treure'n profit. Si a Madrid ens munten un "Supergovernador" i es treuen de la màniga —com s'ha dit a algun diari— una Llei de Règim Local que deixi tot en les mans de l'Administració central, veurem la nostra Autonomia convertida en un teatre de titelles.

Siguem, no obstant, optimistes. Suposem que l'Autonomia catalana té un contingut. Què faran els nostres parlamentaris? Si no es pacta un Govern d'unitat, almenys fins que la situació econòmica, sobretot, la inestabilitat laboral, la desigualtat social, etc., etc. no segueixin essent els nostres xinets de l'Apocalipsi, ens trobarem amb una maranya de dificultats per a vèncer les reticències d'un i altre partit, ja que no hi ha una majoria absoluta que permeti portar a terme el programa d'un sol partit i caurem en el parany en què és ara el Parlament de Madrid; no es pot tirar res endavant sinó és després de moltes negociacions, i al final, sempre hi ha algun partit que no ha quedat satisfet i fa ús de procediments no gaire democràtics per a portar l'aigua al seu molí.

En fi, tot això són especulacions. Quan aquest número de EL BROLLADOR surti al carrer ja tindrem una idea un xic més clara. Si són verdes o madures, el temps ens ho dirà.

SEMÀFORS A LA CARRETERA

Animats per uns veïns i amb la seva col·laboració, l'Associació de Veïns de Cassà es va plantejar el greu problema del pas i de la senyalització de la carretera a l'interior del casc urbà, una campanya pel sector del poble afectat va aconseguir una recollida de 717 signatures amb el corresponent D.N.I., que acompanyant l'instància van ésser trameses als organismes que hem cregut competents i sobretot part interessada en la ràpida solució (Ajuntament de Cassà, Govern Civil, Obres Públiques, Urbanisme...).

Esperem que no s'adormin!

Tots i cada un de nosaltres som conscients com a ciutadans i veïns de Cassà de la Selva, dels nostres deures com a membres d'una comunitat. Aquests deures van des d'una col·laboració personal o efectiva fins a la contribució econòmica per a finançar les despeses de l'Estat i del Municipi.

Però també com a ciutadans i veïns de Cassà, a més d'exercir els nostres deures també tenim els nostres drets. Un d'ells és el poder gaudir d'una infraestructura urbana decent i segura.

L'A.V.C. ajudada pels veïns de la part nord del poble (els de l'altre costat de la carretera), està fent una campanya per aconseguir que s'instal·lin uns semàfors a la carretera, molt necessaris per a la seguretat dels nostres fills, avis i veïns en general.

Recolzada per més de 700 persones !!

El que suscribe, D. RAMON RABASSEDES COLOMER, vecino de Cassà de la Selva, provincia de Gerona, mayor de edad, con domicilio en la calle Joaquín Bosch nº 6, provisto del D.N.I. nº 40.137.89 como Presidente de la ASOCIACION DE VECINOS DE CASSÀ y debidamente facultado por la Junta Directiva de la mencionada entidad y apoyado por los vecinos cuyas firmas e identificación figuran en el pliego adjunto, ante V.E. comparece y con todo respeto

E X P O N E:

Que considerando que la carretera C-250 que atraviesa el pueblo de Cassà de la Selva en un trayecto de 2 Kms. constituye un constante peligro para los vecinos por los motivos y circunstancias que más adelante se exponen.

Considerando que la población de Cassà tiende a expansionarse por el lado Norte, donde aparte del antiguo barrio del Ferial se están creando urbanizaciones de nueva planta con un asentamiento humano de cerca de 700 familias lo que significa unos 3.000 habitantes, más de un tercio del censo de población total del municipio.

Considerando que en toda esa amplia zona no existen escuelas, mercados, iglesias, dispensarios, farmacias, cines, entidades bancarias y de ahorro ni otros establecimientos de interés público por cuya causa los habitantes de la mencionada zona, con la presencia de más de quinientos escolares y unos trescientos ancianos y jubilados, están obligados a pasar constantemente a la zona atravesando el vial de referencia.

(Segueix)

Considerando que la C-250 que divide en dos el casco urbano de Cassá, por ser la arteria de comunicación más importante acumula el tráfico automovilístico del parque local constituido por unos 3.000 vehículos, al que hay que añadir el tránsito originado por el hecho de tratarse de una Comarcal que comunica la capital de la provincia con la zona costera de Sant Feliu de Guixols y Playa de Aro, con la obvia intensificación durante los meses de verano de la corriente turística hacia esa importante zona de la Costa Brava, todo lo cual hace prácticamente imposible el tránsito peatonal para el vecindario que ha de cruzarla.

Considerando que normalmente el movimiento de vehículos por la referida Comarcal C-250 es de unos 700 vehículos a la hora y que por las diversas circunstancias expuestas se han registrado accidentes con inusitada frecuencia, algunos de ellos mortales, sin que ninguno de estos hechos haya servido para remediar la descarrada inobservancia de las limitaciones de velocidad por parte de imprudentes conductores.

Es por lo que nos dirigimos a V.E. para darle cuenta y transmitirles el sentir de los vecinos recogido en la reunión celebrada por la Asociación de Vecinos de Cassá que me honro en presidir, en la intención de hacerle llegar el deseo que suponemos compartido por V.E. que sea regulada la circulación peatonal y automovilística de la Carretera C-250 en el tramo que afecta al casco urbano de Cassá de la Selva mediante la instalación de semáforos en los puntos que considérense más necesarios y el establecimiento de pasos peatonales debidamente señalizados, revisar asimismo los aparcamientos existentes en los arcenes y proceder a una clara señalización de las paradas de autobuses.

Lo que tengo el honor de poner en su conocimiento en la confianza de que se dignará acoger la petición de este vecindario cuya comisión me honro en representar.

LA SARDINADA DEL REMEI

Els proverbis, tot i ser fruits de l'arbre de l'experiència, a vegades també fallen. I aquest any, aquell que diu: "Si la Candelera riu el fred és viu, i si plora el fred ja és fora", ens ha deixat lluir les carotes del Carnestoltes disfrutant d'un mes de febrer vertaderament assolellat, sense freds, gaudint d'uns dies que anuncien una primavera que pot ser serà massa primarenca.

Ahir en un diari provincial, hi publicàven dues fotografies: una de Mallorca i l'altre de la Costa Brava. Les dues amb uns ametllers florits anunci de la primavera que començarà dintre d'una mesada. I aquest temps primaveral, ha permès que la SARDINADA organitzada per l'Associació de Veïns i l'entitat Amics de la Sardana, es pogués celebrar disfrutant d'una diada esplèndida que ajudava a l'alegria i esbarjo dels assistents a la festa.

Entre les 10 i les 11, el camí que conduïeix a la Pineda del Remei, fou una professó de cotxes, bicicletes i vianants, i com més ens acostàvem al migdia, les voreres del camí, s'anàven omplint de vehicles per les dues bandes.

A la pineda s'hi havien instal·lat dues taules llargues guarnides de llesques de pa de pagès, alls, tomàquets, arengades, sardines, grana de músic i porrons de vi negre que no es cansàven de mirar el cel. I al costat d'una de les taules, una fogaina amb un bon caliu i unes graelles on les sardines s'hi anàven torrant. Amb uns punxons de bruc en forma de forquilla, s'hi feien torrades de pa que després xucàven amb tomàquet i oli. Tot això -consum i tragos de vi a voluntat- només costava 50 pessetones! I encara hi ha qui es queixa que la vida és cara!

Al migdia, vàren començar els refilets de la

tenora iniciant la primera de les sis sardanes que es varen executar i si la música era joiosa i encomanava alegria, aquelles rutllanes de joves i vells barrejats, vestits de coloraines primaverals, puntejant la sardana, ens encomanaven vida i ganes de disfrutar-la.

S'hi veien àvies (habes) del braç del nét o de la néta, cofois els dos de la passejada. Ella li devia explicar les seves corralies passades en aplecs llunyans, quan encara era jove —abans de la guerra, li devia dir—. I més d'una recordava l'inici d'un festeig que més tard acabaria en casori.

La mainada corrien i jugaven entre els pins de l'explanada, mentre en la clariana de les rutllanes dels sardanistes, braços enlaire i donant-se les

mans —voleu més germanor? — seguïen els compassos de la cobla.

També molts aprofitaren la sortida per arribar-se a la capella del Remei, no gens llunyana. Més d'un, hi degué encendre un ciri amb l'esperança de conseguir una gràcia per l'intercessió de la Verge que s'hi venera.

Tot té una fi... i passada la una del migdia, la desfilada del retorn va començar cap a la llar, on hi esperava l'arroç dels diumenges.

A la pineda del Remei només hi va quedar el record d'una diada formidable i l'esperança de poder-la repetir un altre any.

Un assistent a l'aplec

"El hombre es el animal más cruel de la naturaleza"

Barcelona. — «El hombre es el animal más cruel, agresivo e implacable de la naturaleza», declaró en cierta ocasión el doctor Rodríguez de la Fuente al diario *Pueblo*. Para el naturalista la cosa era clara: entre los hombres hay dictadores, entre los animales, no; entre los hombres hay quien destruye por capricho, entre los animales, no.

Por eso no es de extrañar que a Rosa Montero le dijera en su libro *España para ti... para siempre*: «En cuanto a la naturaleza, siento el absoluto y total imperativo de su protección. (...) Defiendo la integridad de la naturaleza con pasión lo mismo que defendería la vida de mis propias hijas».

Tal era su reverencia por la naturaleza que en la anteriormente aludida entrevista de *Pueblo* manifestó: «Provocar incendios forestales es un auténtico terrorismo al que hay que combatir con medidas de policía».

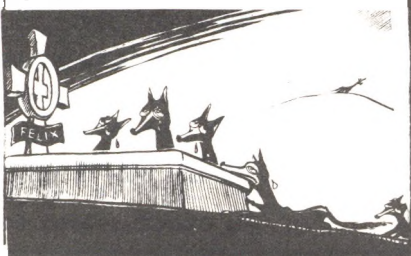
Hombre moderado

Y, sin embargo, el ecologista como expresión política no lo comprendía. Así se lo expli-

caba a Rosa Montero a propósito de los enfrentamientos con la Administración que provoca la defensa del medio ambiente: «Pero como consecuencia de esta fricción ha habido grupos políticos y contestarios que se han acogido a la ecología para poner en aprieto a la Administración y echarle más fuego a la subversión política. Y esto no parece justo ni honrado».

Rodríguez de la Fuente estuvo siempre en posiciones políticas moderadas. Creía que el acercamiento entre distintas ideologías debía producirse con la intervención de hombres públicos nuevos, no marcados por la guerra civil: «Si yo hubiera tenido que estar en una trinchera a los dieciocho o veinte años (cuando la guerra yo tenía sólo ocho) y hubiera visto morir a la gente a mi lado, no podría tener esta visión objetiva y de conjunto. La guerra marcó mucho».

No deja de sorprender en hombre de tanta ponderación que en cierta ocasión diese al documental de ABC su particular versión de lo que para él era la mejor fórmula del matrimonio: «La poligamia de tres a cinco mujeres, es la fórmula perfecta de matrimonio».

AJUNTAMENT DE CASSÀ DE LA SELVA

EDICTE

El dia 7 de maig a les 11 hores, s'iniciarà i seguirà en dies succeïus la inscripció de finques en el Padró de la Contribució Urbana, els propietaris de les quals hauran de presentar la següent documentació:

- Escritura de propietat de la finca en qüestió.
- Escritura d'obra nova.
- Característiques físiques de la finca.
- Rebut de Contribució que hagi pagat fins ara.
- D.N.I. dels actuals propietaris.
- Tres fotografies de la façana de la finca.

És un servei organitzat per l'Ajuntament per a facilitar la inscripció de totes aquelles finques urbanes que no vinguessin tributant com a tals i per evitar la imposició de les greus sancions que el manteniment d'aquesta situació comportarà.

També poden donar-se d'alta directament a la Delegació Provincial d'Hisenda aquells afectats que ho desitgin.

Qualsevol aclariment podrà ser demanat a les pròpies Oficines Municipals, en el ben entès que els interessats hauran d'abonar les despeses dels tràmits i els drets de l'equip designat, que sumaran aproximadament 1.100 - 1.200 ptes. per inscripció.

Cassà de la Selva, 21 - 4 - 80

L'Alcalde.

BUSTIA

Governar no és cosa d'aprenents?

Quan la campanya electoral per al Parlament de Catalunya, el partit del Govern Central llançava una proclama que deia, si no amb les mateixes paraules sí amb aquest sentit: «Governar no és cosa d'aprenents».

Aquesta frase, que a primera vista sembla senzilla i intranscendent, té més suc del que, a primera vista, sembla.

Partim d'una base que crec justa: la feina del polític és tan meritòria com qualsevol altra. Aquesta no té més mèrit que la, per exemple, del cirurgià, que la del tècnic, que la del simple manyà o que la del pagès. Per llei natural a cada u se'ns han atorgat unes facultats i unes possibilitats per a desenvolupar una feina concreta, i això no és cap mèrit per a ningú.

Seguint el fil de la proclama electoral, si tots els oficials de cada un dels oficis diguessin: «Del nostre ofici, no volem aprenents», us imagineu què passaria? És fàcil d'entreveure-ho. D'ací a pocs anys tots aquests oficials serien morts i el món quedaria colapsat, donat que no hi hauria ningú capaç de fer anar les fàbriques, tallers, treballar el camp..., administrar els pobles.

Crec que aquesta frase va encaminada cap a un altre costat; haurien estat més sincers si l'haguessin escrit així: «Per a governar-nos, no volem aprenents que no pensin com nosaltres». I aquest és, al meu entendre, el quid de la qüestió. Hem estat governats, durant molts anys, per una «élite» (?) de persones amb una ideologia molt concreta; aquest clan era totalment hermètic a l'hora de donar entrada a noves tendències, a noves ideologies.

Arribats a aquest punt, crec que podem dir que el Govern Central ha fet seva la proclama que va ser norma de convivència (?) de la passada dictadura.

No hem d'estranyar, doncs, que les persones que avui ocupem un càrrec

públic siguem aprenents. No hem tingut mestres.

Les persones que ens vam presentar a les Eleccions Municipals vam acceptar el compromís i les responsabilitats que això comporta. Molta d'altra gent, que tenia tanta o més preparació, i alguns fins i tot tenien l'aprenentatge esmentat, es van quedar a casa. L'oportunitat de participació directa es va presentar el dia 3 d'abril de l'any passat. Ara és tard per exclamar-vos. El que podeu fer, el que heu de fer, és una crítica seriosa, conscient, justa i documentada. El que heu de fer és dir la veritat, i no només la mitja veritat. Aquesta no fa bé a ningú: ni a qui la diu, ni de qui es diu. I penseu que en això també en sou d'aprenents. Durant molts anys, de crítica oberta no se'n va fer.

La consideració final és clara: nosaltres, que estem als Ajuntaments, i vosaltres, que heu de fer la crítica de la nostra actuació, tots junts, som aquests aprenents que el Govern Central vol ignorar.

Vegem-hi clar. Procurem que la boira no ens tapi el «sol». I si per desventura aquest moment arribés, no ens ho pensem ni un moment: pugem muntanya amunt, fins a poder gaudir d'aquest «sol», pel que tanta gent va lliurar el millor de la seva vida i del que nosaltres n'estem vivint, tot just, l'albada.

JOAN MAYMI i COLOREU

Regidor de l'Ajuntament de Cassà de la Selva pel Grup Independent del P.S.C.

Li prego la publicació d'aquesta carta oberta al poble cassanenc.

LA FORÇA MORAL D'UN VOT DE CENSURA

Es conegut de tots que el passat dia 3 de Març, al llarg d'un Ple Extraordinari, es va aprovar per majoria un vot de censura, presentat pels Regidors Independents del P.S.C., a l'Alcaldessa. Donat el resultat de la votació es va demanar la seva dimissió immediata. Ella, al·legant que encara tenia la confiança dels que la van votar (?) i, també, de gent que no ho va fer (?), no

va acceptar el vot de censura i no va dimitir.

Hi ha dues maneres de governar amb tranquil·litat i confiança: amb una majoria absoluta d'un sol color, o bé fent una majoria per mitjà d'un pacte de govern amb voluntat de complir-lo cadascuna de les parts pactants. Tot el restant són, forçosament, minories inestables.

Si la majoria que governa és petita, i a més està formada per dues o més minories, cal presidir-la fent molts equilibris per a poder controlar en tot moment el timó de la nau. Cal tenir gran talla de navegant. De no ser així el vaixell anirà a la deriva un dia o un altre. I abans de que s'esfondri cal que el capità accepti la pèrdua de confiança de la tripulació i donar el comandament de la nau a mans de qui té la majoria de mariners al seu costat.

I no han de ser estaments aliens a la petita autonomia Municipal, entengui's Govern Civil o Generalitat, com ens va dir l'Alcaldessa, els que l'han de destituir. Temps passats era el Governador Civil qui designava o destituïa digitalment. Avui aquesta norma no és vàlida.

Si els Regidors vam designar per mitjà del nostre vot l'Alcaldessa, som els mateixos Regidors que hem de votar, si ve el cas, la seva dimissió. Si l'Alcaldessa no ho veu així, li podem preguntar: Per què el 19 d'Abril de l'any passat no demanava la presència del Governador Civil, o del President de la Generalitat, per a designar-la alcaldessa?

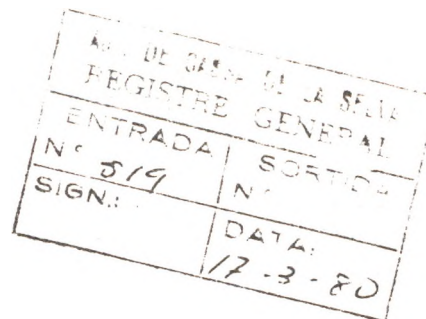
Si una majoria de Regidors li van atorgar la seva confiança, si set vots van ser bons per a nomenar-la alcaldessa, set vots són igual bons per a retirar-la-hi i fer-la dimitir.

I no és moralment lícit, encara que continuï essent legal, que l'Alcaldessa s'arrapi a una llei franquista contra la que ella mateixa va lluitar des d'Opció Democràtica Cassanenca i des del seu propi partit polític.

El vot de censura és aprovat. L'Alcaldessa no ha dimitit. La Democràcia queda desfigurada.

Joan Maymi i Coloreu
Regidor de l'Ajuntament de Cassà de la Selva pel Grup Independent del P.S.C.

Copia de la instancia presentada a l'Ajuntament a fi d'intentar aclarir alguns punts de la seva competència i que afectan al poble en general.

Associació de Veïns de Cassà

Sra. Maria D. Godey

Presidenta de la Corporación Municipal.

La Junta de la Asociación de Vecinos de Cassà, consciente de su representatividad y siguiendo su trayectoria de intentar colaborar, a la medida de sus posibilidades con el Ayuntamiento que Vd. preside. Considerando que algunos temas expuestos en las Permanentes y en los Plenos, son de sumo interés para todos los vecinos de Cassà es por lo que nos dirigimos a Vtd. para solicitar una información extensa y concreta, antes de tomar una decisión, que si bien son competencia del Consistorio, afectarán en grado sumo a la convivencia de la comunidad cassanense.

En el Pleno del día 22 de Febrero pasado, se propone la Cesión del Cementerio Parroquial al Municipio. Rogamos nos sea comunicado y antes de culminarse la cesión, el contenido del documento de aceptación por parte del Ayuntamiento.

En el mismo pleno la Sra. Alcaldesa, propone un estudio sobre la contaminación atmosférica de Cassà, así como unas posibles subvenciones para ayudar a corregir las posibles anomalías. Al no ser tenida en cuenta dicha propuesta, pedimos a este Consistorio que vuelvan a considerar dicha propuesta, teniendo en cuenta las consecuencias favorables, para los vecinos e industriales de Cassà.

Pedir una vez más, el control de calidad referente a la compactación y espesor de materiales adecuados, en las obras de las calles Clot y otras y en la Rambla, tal como obliga el pliego de condiciones de los proyectos.

Pedir la puesta en funcionamiento, de un servicio telefónico público en las urbanizaciones Mas Prats, Vi novell y La Conca, como también en la urbanización La Cinia, por estar tan distantes de los servicios y en funcionamiento.

Habiendo terminado el plazo de presentación, impuesto por este Consistorio, para finales del mes de Febrero, sobre la presentación de los Estatutos que regirán el funcionamiento del Hospital Municipal de esta villa, rogamos nos sean enviadas copias de los mismos y en caso de no haberse presentado dentro del plazo reglamentario, ser informados de las decisiones tomadas al respecto y referente al futuro de nuestra única Institución Benéfica Municipal.

Así mismo ser informados, sobre las negociaciones entre la comisión de Sanidad y los médicos y farmacias, para lograr establecer unos turnos de servicio regulados.

Conscientes de que para obtener estas peticiones y mejoras, es necesario conseguir un equilibrio de fuerzas y un buen entendimiento entre las personas que voluntariamente se prestaron a formar este Consistorio, la junta de la A.V.C., hace votos para que se consiga una línea de actuación, que vaya encaminada única y exclusivamente, a encauzar la problemática que tiene planteada el pueblo de Cassà, y que en su día los programas electorales recogían, en beneficio de una comunidad que espera y desea resultados.
Siempre a su disposición.

Cassà 15 Marzo 1980

Presidente A.V.C.

La resposta de l'Alcalde:

M.ª Dolors Godoy i Rotllens

21-3-80

President Associació Veïns
Cassà de la Selva

Distingit amic:

Varem llegir en la passada Permanent la vostra carta i em vaig comprometre a contestar-vos personalment, ja que sabeu veig amb molts bons ulls tota relació Consistori-Veïns.

Estudiat cada un dels punts, us concretaré:

Cementiri: Esperem que el Sr. Rector ens avisi de que té l'acta de Cessió preparada per anar a casa el Notari. Us passarem còpia.

Contaminació atmosfèrica: Pensem passar-ho en un proper Ple. La setmana vinent si se'n fa un d'Extraordinari.

Compactació: El nou Director Tècnic ha manat ja fer les proves de les que us serà tramesa còpia en quan tinguem els resultats.

Telèfons: En tenim sol·licitat un per la Sínia, un pels pisos de Sta. Espina i un parell per la Coma. Quan se'ns concedeixin aquests en podem sol·licitar més, però de moment tenim de problema que aquestes urbanitzacions encara no estan cedides a l'Ajuntament.

Hospital: La propera setmana tindrem reunió de la Comissió per estudiar els Estatuts sol·licitats al Sr. Administrador en funcions de l'Hospital. Si la Comissió hi està d'acord en parlariem després amb vosaltres. He encarregat al Sr. Uñó es preocupi de passar-vos els horaris de metges i farmàcies.

Una vegada més resto a la disposició d'aquesta Associació que tu presideixes, per tot el que pugui significar una millora per Cassà.

Atentament,

L'ALCALDE

CONSIDERACIONS A LES SOL.LICITUDS

Fins el moment no hem rebut cap informació ni cap paper explicatiu de part de l'Ajuntament sobre les nostres sol·licituds, que en principi han estat contestades personalment per la Sra.

Alcalde, gest que agraiem, preferiríem que les respostes ens fossin trameses per conducte oficial.

Cementiri.— *Exisitint en la proposta de contracte una condició presentada per la Parròquia, que diu referent als enterraments: "nada que atente contra la Religión Católica". Conscient que aquesta clàusula segons s'interpreti podria limitar els drets de l'individu, és per aquest motiu que vàrem sol·licitar una informació prèvia a la contracta.*

Contaminació atmosfèrica.— *Passat de nou en un Ple, va ésser aprovada la proposta.*

Compactació.— *El nou tècnic municipal Sr. Ferrer, una vegada fetes les proves l'informe de compactació dels carrers Clot, Bonavista, Passeig Vilaret, són satisfactoris. I els gruixos de materials de l'esfaltat, que no arriben a la meitat? No és competència del Sr. Ferrer el comprovar-ho i denunciar-ho?*

Esperem informe.

Telèfons.— *Considerem, mentre no es demanin més cabines, posar-ne una a la Plaça de la Coma i la segona a les Urbanitzacions assenyalades en la nostra sol·licitud, ja que a part de necessari es troben en les mateixes condicions que la de Sínia, que tampoc està legalitzada.*

Hospital.— *Esperem notícies.*

Sanitat.— *Esperem llista de torns i horaris dels metges i farmàcies.*

"JO, JO, JO"

Ha passat un any de gestió municipal, un temps creiem, més que suficient, per a poder valorar la trajectòria que els Consellers elegits fa justament un any pel poble de Cassà, han anat mantinguent durant aquest període inicial que creiem tenia de ser de comprensió mútua, d'acoplament d'idees, de saber supeditar els interessos personals o de partit, als interessos de la comunitat, que en definitiva és del que es tractava.

D'aquest període no esperèvem pas grans obres ni projectes, doncs prou feina s'havia de resoldre dels plantejats; però si esperàvem i creiem que era obligat una planificació a curt i a llarg termini de tota la problemàtica que té plantejada el nostre poble. Si repassem els programes electorals, en que tots els partits basaven la seva propaganda per fer la clientela seva, podem constatar que tot ha quedat en aigua de borratges. On és la participació ciutadana? La revisió del Pla General, com està? I de la joventut, qui pensa en ella? No els hi podem donar cap més alternativa que el cinema i discoteca? I de la cultura? pilar bàsic per a crear homes i dones per el futur que sàpiguen defensar llurs idees i posicions, sense ofendre ni despreciar a persones i creences. Ensenyar, en definitiva, el que és la verdadera DEMOCRÀCIA.

És per tant de domini públic, que l'Ajuntament no s'entèn; al dir això no ens inventem res ni descobrim cap situació que pugui ferir a ningú, doncs les proves i comentaris estan a flor de carrer. No es tracta pas de buscar qui té raó ni qui té culpa, ni qui és víctima de qui, doncs en una baralla ningú pot presumir de tenir tota la veritat de la seva banda; una cosa si és certa i és que a conseqüència del joc a "tres bandes" que s'està practicant a l'Ajuntament, en pateix tot el poble, en pateix i en patirà, si és que el principis bàsics de convivència, d'unitat i humilitat, no s'imposen a aquesta situació tan feble i buida, olvidant-se per complert del motiu perquè es varen presentar a regidors: això és, servir el poble.

La política del "jo, jo, jo"

La política del "jo sóc el número u" possada en pràctica des del primer dia a l'Ajuntament, ha demostrat que els programes electorals eren lletra morta i que el nefast microbi del "jo, jo, jo" acabaria desvirtuant la trajectòria política que en un principi amb tanta il·lusió havien preparat i que en tant d'entusiasme oferien al poble. Conseqüència d'aquest mal tan generalitzat del "jo o nosaltres" que en patim tant tots plegats, acompanyat d'una altra epidèmia engendrada per quaranta anys d'ignorància política, fa, com diu un regidor en un escrit que es publica en aquest número, que tots siguem aprenents. Ésser aprenent no és cap deshonra i es pot sol·lucionar; solament cal combatre aquest "jo" per poder començar a dialogar, preguntar i assumir les falles i dificultats que van sorgint; els aprenentatges solen durar anys, a vegades tota una vida, tot depèn del perquè o per qui ho fas, de volguer aprendre i treballar.

Aquesta situació tripartita de l'Ajuntament de Cassà, no és pas un cas aïllat en el país, i això fa que un sector majoritari de veïns es senti defraudat i confós, ja que no comprén com a la Casa de la Vila, que vol dir la Casa de Tots, no sigui un lloc de diàleg franc i positiu, i de dedicació exclusiva als veïns. Després hi ha un altre sector, minoritari, però hi és, que està content de poder constatar que en nom de la democràcia, els seus representants fan el possible per a desprestigiar-la.

A qui doncs, ha d'anar dirigit l'esforç i dedicació dels Consellers? Cal reflexionar, ja que encara falten tres anys i seria lamentable que el primer Consistori elegit democràticament no canviés la seva imatge, donant raó a una minoria respectable, però que no deixa d'ésser minoria.

El President Tarradellas ho diu: Unitat, Unitat, Unitat.

SORTIDA: EL CAMI DE LA UNITAT!

SERVEI D'AMBULÀNCIA

Per a informar a tots els cassanencs de la situació econòmica actual del Servei d'Ambulància de l'Associació de Veïns de Cassà, a continuació detallem l'estat de comptes actualitzat, desglosant el pressupost i el total de donatius:

PRESSUPOST

Cost del vehicle	669.146'
Equip d'oxigenoteràpia	28.500'
Farmacíola	3.815'
Additaments mecànics	19.720'
Assegurança	36.259'
Vestuari	14.900'
Gestoria i permisos	12.300'
Assessoria	18.000'
Despeses generals i promoció	25.190'
Previsió despeses posta en marxa	100.000'
Total	927.830'

DONATIUS

de particulars, empreses i entitats fins el dia 21-4-80	760.855'
Manquen per cobrir el pressupost	166.975'

RELACIÓ DE CONDUCTORS

- Ricard Gruart Rovira - Jaume Rabell Mateu
- Joan Navarro Garcia - Jordi Hereu Gafarot
- Josep Bou Fabrellas - Josep Juncà Vilà
- Esteve Llach Font - Josep Barnés Serrat
- Lluís Rodà Viader - Didac Torrent Font
- Amadeu Miquel Martí - Joan Martí In Font
- Josep Virgili Rubirola - Ventura Ferrer Bancells
- Narcís Blanquera Canals - Anicet Clara Sibils
- Josep Miralles Sala - Jaume Vilà Rubirola
- Tomàs Palma Gamarra - Ramon Rabassedas Colomer
- Jordi Teixidor Carreras - Josep Mestres Costa
- Josep Sala Albertí - Lluís Teixidor Carreras
- Josep Jordà Batallé - Joan Duran Frigola
- Francesc Bruçet Camps - Llorenç Casadevall Menció
- Miquel Quer Costa - Joan Caldes Recasens
- Lluís Reyné Vergés - Marcel·lí Rusalleda Casadevall

GRUPS D'AUXILIARIS

- Gregori Vázquez - Mary Serrano - Pilar Cabrero
- Isabel Rueda - Neus Medina - Angel Duch
- Neus Tarrés - Rosa Rusalleda - Joan Pardo
- Anna M.ª Pagès - Carme Medina - Josep Repiso
- Joan Fernández - Amador Repiso - Antoni Durà
- Francesc Serra - Mireia Pavia - Elena Rusalleda
- Didac Fernández - Rosa Castelló - Isabel Pi
- Prudenci Medina - Lluïsa Martínez - Concepció Prunell
- Felip Salguero - Josep Carrillo

Agraïm, una vegada més, la magnífica acollida que, el Servei d'Ambulància, ha tingut dins la comunitat cassanenca, que està col·laborant econòmicament i efectivament d'una manera admirable. Tant els particulars, com les empreses i les entitats participen econòmicament, a la vegada que setanta homes i dones han format, desinteressadament, un nutrit i efectiu cos de voluntaris, conductors i auxiliars.

Sense cap dubte, i dintre d'un curt termini, a la vista de tal col·laboració popular, estem segurs d'assolir la totalitat del pressupost, i amb ell la posta en marxa definitiva del Servei d'Ambulància.

biblioteca de
"la Caixa"

noves adquisicions

<i>Bröger, A.</i>	Bon dia, estimada balena
<i>Wolde, G.</i>	Totó y Sara se disfrazan
<i>Wolde, G.</i>	Totó va al médico
<i>Horta, J.</i>	Diccionario de sinónimos e ideas afines
<i>Crick, F.</i>	¿Ha muerto el vitalismo?
<i>Bargmann, W.</i>	Histología y anatomía microscópica
<i>Bazin, G.</i>	Historia del Arte
<i>Bertrana, P.</i>	Josafat
<i>Ercilla, A.</i>	La Araucana
<i>Simó, J. C.</i>	És quan miro que hi veig clar
<i>Bleiberg</i>	Diccionario de Historia de España
<i>Enriquez de S., C.</i>	Por el Pirineo navarro
<i>Ardley, N.</i>	L'Univers
<i>Herbert, W.</i>	Expedición al Polo Norte
<i>Clarke, Ch.</i>	Expedición al Everest

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONES
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONES
"la Caixa"

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Per tal de publicar una carta o escrit dels lectors a la Secció de Bústia i col·laboracions espontànies al Brollador, és necessari que vingui firmada per l'autor i amb el D.N.I., encara que, si ho sol·licita, es publiqui amb pseudònim.

Tindran preferència els escrits dels socis de l'Associació, i els temes de caràcter general i amb crítica constructiva.

**SÍ,
a la
LLAR
del
JUBILAT**

CARTA OBERTA AL CONSISTORI CASSANENC

El passat dia 26 de Març en el decurs d'un Ple Extraordinari va tornar a quedar sobre la taula el punt de l'Ordre del dia referent a l'aprobació del Pressupost Extraordinari per a la construcció de la "Llar del Jubilat", el qual està pendent d'aprobació des de que l'actual Consistori es va fer càrrec de l'Ajuntament a l'Abril del 1979.

Nosaltres, membres de la Comissió de Jubilats de Cassà de la Selva, demanem públicament al Consistori de la nostra vila que aprobi urgentment el Pressupost Extraordinari i que es porti a terme aquesta Obra Social que tant de bé ha de fer al poble de Cassà de la Selva.

Som conscients del sacrifici que això comporta a l'Ajuntament, i al poble en general, però també estem convençuts que l'endeutament actual permet, sobradament, fer aquesta obra; les xifres econòmiques que han estat publicades així ho demostren. Cal donar la importància que es mereix el fet de que el mobiliari i el manteniment de l'inmoble serà a càrrec d'estaments oficials superiors.

En tornar-se a remoure aquest tema hem vist, altre vegada, que se'ns tornava encendre la llum de l'esperança i us demanem, en nom de tots els Jubilats, que sigui per no apagar-la mai més.

Que d'aquí a poc temps tot el poble pugui posar l'ultima pedra a la "Llar del Jubilat". Que aquest dia sigui motiu de joia a l'igual que ho va ser, almenys per nosaltres, el dia que vàrem posar la primera.

Miquel Genes

P.N.I. 40.130.474
Abril del 1980

Atentament,

Acubert Rulland

8 N.I. 40.131.381

May
2 N.I. 40.132.661

En nom de la Comissió de Jubilats
de Cassà de la Selva.

"LA FLAMA DE LA SARDANA"

Quan un poble no dóna importància al seu folklore, a la seva cultura popular, és símto-me de que un dels pilars fonamentals en què es base la nostra manera d'ésser com a catalans, està en crisi.

Ha passat per Cassà "La Flama de la Sardana", efectivament, el dia 17 d'aquest mes d'Abril, una gran Caravana d'autocars acompanyada de música i banderes catalanes, varen visitar el nostre poble anunciant un previndre de pau i catalanitat, essent la Sardana l'anella d'unitat i concòrdia entre els pobles, entre les persones.

Segons es despren de l'escasa concurrència que va sortir a veure "La Flama", vol dir que anem sobrats d'unitat i concòrdia, que no ens fa falta cap revoltsiu per a encarrilar la vida del poble. O és que tan se'ns en fot. Doncs un senzill ram de margarides de marge va ésser massa per a obsequiar a la Pubilla de Catalunya.

És llàstima que les persones responsables no deixin de banda els seus problemes d'organització i entesa, intentant oferir una imatge d'un poble que treballa i balla, però que el mateix temps hauria de saber apreciar i estimar el missatge i l'esperit de la nostra dansa, de la "Flama de la Sardana".

ELS "BADENS" DE LA CARRETERA

Tots ens hem queixat més d'una vegada quan entrem al poble per la carretera de Girona - Sant Feliu dels bonys que progressivament anem sortejant amb el cotxe; els primers dies els pas-

savem poc a poc per alló del 60, i que tot espanta al principi, després tornavem a accelerar i tranquils, ja estavem a carretera oberta altre vegada. Com diu l'adagi: "Feta la llei, feta la trampa". Ara els conductors ja se la saben; o bé passen del tot per les voreres (cosa que abans s'ha de comprovar si la policia està a prop perquè no baixi la multa), altres, més previsors, ho fan diferent, només deixen les rodes d'un costat a la carretera i així el sotrac és més soportable, i l'endemà ho fant per l'altre costat, així no tenen que reduir tant la velocitat i no es perd quasi gens de temps.

No van ésser gaire benvinguts i la gent ja se'ls salta a la torera. És ben clar que l'única sol.lució són els semàfors!

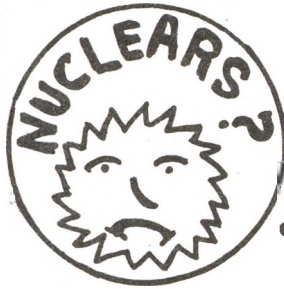
ESPERANÇA

Quan hagi llegit aquest "Brollador", segurament et sentiràs, amic veí i lector, un xic deprimat i decepcionat per la manca de comentaris positius de cara a la política municipal. Fins ara no hem tingut massa ocasions. Estem repas-sant els acords dels Plens i de les Permanents i no hi trobem temes que donguin ganes d'agafar la pluma per a anunciar grans acords i millo-res concretes per el poble. Ens agradaria, per exemple, parlar de la Llar del Jubilat, del futur Institut, de la subvenció i ajuda econòmica que s'ha de decidir per l'Ambulància, del suport de-manat per a aconseguir Semàfors, etc., però no ho podem fer-ho, tot i reconeixent que és més senzill criticar que alabar, no ho podem fer-ho, doncs no hi ha decisions.

EL JUEGO DE LOS NUEVE ERRORES

AUNQUE PAREZCAN IGUALES, ESTOS DIBUJOS TIENEN NUEVE ERRORES
Si no los encuentra, consulte las soluciones en el próximo número de "El Brollador".

SI! La solució.

EL PERQUÈ DE L'ENERGIA NUCLEAR

S'han fet molts comentaris adversos en contra de l'Energia Nuclear, possiblement aquesta no va néixer amb bon peu. La seva entrada a la història de la mà d'un fet bèlic, la destrucció de les ciutats de Hiroshima i Magazaki, han influït negativament en la seva imatge. Nuclear igual a mort i destrucció, sembla ésser la imatge que forces persones retenen dins del seu subconscient.

La realitat és molt diferent. L'experiència acumulada en 27 anys d'explotació de les Centrals Nuclears, demostra que mai hi ha hagut cap accident mortal per causes nuclears. Cap dels grans processos industrials han obtingut un resultat equivalent. A què és degut? A molts sistemes de seguretat, superposats i de molta sensibilitat i fiabilitat, que minimitzen el risc d'accident i les seves conseqüències.

La polèmica sobre la seguretat nuclear no acabarà fàcilment. Factors de tot tipus influïeixen originen un clima més passional que racional a l'hora d'enfrontar-se amb aquest problema. Però hi ha un fet incontestable: "O es troben alternatives a les fons energètiques tradicionals o els països industrialitzats caminen a un caos econòmic".

Tots sabem que la principal fons d'energia és el petroli, i també sabem que s'acaba. Aleshores que hem de fer? Una solució seria prescindir de l'energia. Però l'energia és la via. Soportariem, encara que sigui una possibilitat remota, la perspectiva d'un món sense llum, sense calefacció, sense transport, sense indústria, sense serveis? O sia tornar a la vida primitiva.

Aleshores creiem que suprimir l'energia no és solució. Quina alternativa hi ha?

Sens dubte la de buscar fons d'energia sustitutòries. Aquesta és la veritable solució de la crisi energètica produïda pel previsible esgotament del petroli. En un futur molt llunyà sembla indubtable que el món civilitzat buscarà les fons energètiques més simples, com l'ús directe de l'energia solar, de l'aire, de la calor del fons de la terra; però aquestes no representen encara una alternativa vàlida, ni a curt ni a mig plaç.

Necessiten encara un llarg temps de maduració per exemple les denominades energies "blandas" és a dir la solar, la eòlica, la geotèrmica, els hi falten un considerable temps de maduració tecnològica per a disposar de centrals elèctriques que utilitzin la energia solar, la del vent, etc... i que cobreixin una part considerable de la demanda energètica. Només existeixen d'una forma experimental d'aplicacions comercials limitades, de poca potència i de cost molt elevat, que no poden presentar-se encara com solucions reals al problema plantejat.

La utilització de l'energia solar presenta actualment dos problemes que la tecnologia no ha pogut resoldre encara: El seu baix rendiment (només un 10 0/0 de l'energia solar es converteix en energia elèctrica) i la necessitat de disposar de grans superfícies per a recollir i concentrar l'energia solar (per a generar la mateixa energia que una petita central nuclear, —una central solar necessitaria 30 Km.² de miralls o sigui uns 3.000 camps de futbol—).

Les altres fons d'energia com la Geotèrmica o la Eòlica encara estan en procés més enrederides que la Solar.

Aleshores, a curt plaç només tenim una fons d'energia que es troba plenament disponible als 35 anys després d'ésser descoberta: L'ENERGIA NUCLEAR.

El repte amb el que ens hem d'enfrontar és, a partir d'aquestes dades, el d'assegurar el desenvolupament econòmic en la força motriu: L'Energia. Si no som capaços de superar aquest repte, estem condemnats a una economia de guerra, a la misèria i a la penúria. No seria gens agradable perdre aquesta batalla.

(Seguirà)

J.B.

RESTAURANTE

Can Geli

Carretera N2 km. 709
Tel. 47 02 75
CALDAS DE MALAVELLA

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/. Verneda, s/n
Tel. 46 10 66

CASSA DE LA SELVA

Perruqueria

Dolors

c/. Santa Maria, 24
Caldes de Malavella

FIQUERAS

San Gerardo, 11 - Mayor, 19
Tels. 47 00 57 - 47 03 48
Caldas de Malavella (Gerona)

Pintura - Decoración - Droguería

AJUDEU-NOS

A MANTENIR LA NOSTRA POSICIO DE CRITICA INDEPENDENT
FENT NOUS SOCIS

SOL.LICITO LA INSCRIPCIO COM A SOCI DE L'ASSOCIACIO DE VEÏNS

Nom

Adreça

Telèfon

Edat Professió

Signat

AJUDEU-VOS!

CAR L'ASSOCIACIÓ ÉS VOSTRA

Pere Coris - E. Coris